

Велика дитяча газета

До 200-річчя від дня народження Т.Г.Шевченка

До Кобзаря я прокладаю шлях

Далекого 1814 року з 26 на 27 лютого (за старим стилем) посеред темної ночі, на Звенигородщині в селі Моринцях, у маленькій бідній хаті кріпака Григорія Шевченка у віконечку запалав маленький вогник... То був не простий вогник воскової свічки – народилася нова кріпацька душа панові, а Україні – її великий талановитий поет і надзвичайний художник Тарас Григорович Шевченко.

Маленький хлопчик
спить собі на сні,
Що біля озера
під ніжною вербою,
І йому сняться дивні сні
чарівні,
Про Україну – неньку,
її долю.

Восьмилітнього Тараса батьки віддали до д'яка в «науку». За найменшу провину карав він своїх учнів різками.

20 серпня 1823 року неня його... ще молодою, померла на 32-му році свого віку. На руках удівця Григорія Шевченка залишилось п'ятеро сиріт: Микита — на 12-му, Тарас — на 10-му, Ярина — на 8-му, Марія — на 4-му, Йосип — на 2-му році. Батько одружується вдруге. Взяв з Моринець удову Оксану Терещенчиху з трьома дітьми. У родину свого другого чоловіка не принесла вона кохання тихого, життя спокійного. Не засту-

пила вона сиротам Шевченка рідної матері. Років через 20 після цього Тарас напише: «Хто хоч здалеку бачив мачуху і зведенят, той звичайно бачив пекло... Не було години, щоб меж зведенятами не було сварки, бійки, сліз!» Шевченко прожив коротке і важке життя. Із своїх 47-и років він 24 роки був кріпаком, 17 років – невольником у засланнях, під наглядом жандармів і тільки 10 років – вільною людиною.

ВДГ

- ◆ В – вчи
- ◆ Д – думай
- ◆ Г – грай

В цьому номері:

До Кобзаря я прокладаю шлях	1
На крилах слова Кобзаря	2
Літературні виставки	2
Ми чуємо тебе, Кобзарю, крізь століття	2
До тебе я, Тарасе, йду (конкурс малюнків)	3
Районний конкурс читців	3
Поетична сторінка	3
Перша зустріч зі Школою	4

На крилах слова Кобзаря

У цьому році минає 200 років із дня народження славетного сина України Тараса Григоровича Шевченка. Народ пам'ятає про свого Кобзаря, вшановує його пам'ять: ім'ям Шевченка названо парки, театри, вулиці. Ми теж сьогодні склали букет—символ нашої пам'яті, любові й шани, нашої безмірної вдячності.

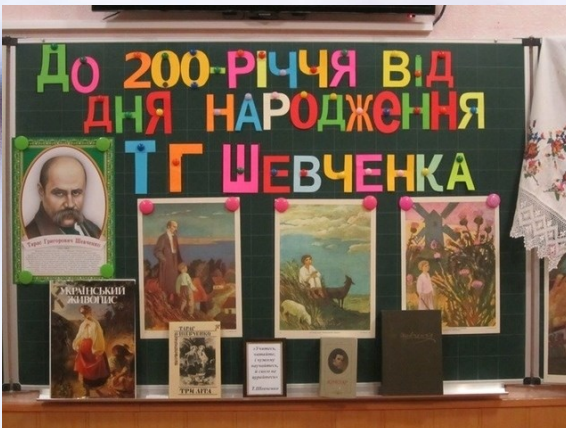

Юні друзі!
Дорожіть Шевченком!
Хочеться вірити, що на

вашому шляху завжди
буде Тарасове
невмируще слово!
*Спи спокійно, Тарасе!
Нащадки твої
Словом шани
Тебе пом'янули.
І народи Вкраїни
Заповітів твоїх
не забули.*

Л.Ф.Новікова

Літературні виставки

**“Живу, учусь,
нікому не
кланяюсь
і нікого не боюсь,
окрім Бога,
- велике щастя
бути вільним
чоловіком.”
Т.Г.Шевченко**

Ми чуємо тебе, Кобзарю, крізь століття

Сьогодні ми зібралися,
щоб ушанувати пам'ять
великого Кобзаря.
Уся поетична творчість
Т.Г.Шевченка захоплює і
вічно кличе до себе людей
усіх поколінь.
На святі учні 2—4 класів
декламували вірші
Тараса Григоровича.

До тебе я, Тарасе, йду (конкурс малюнків)

Конкурс читців

*Вітаємо
Алексєнкова Андрія,
1-В клас,
призера районного
конкурсу читців,
присвяченого 200-
річчю від дня наро-
дження Т.Г.Шевченка
“Садок вишневий коло
хати”*

*Колись кобзарями
називали мудрих
дідусів, що ходили від
села до села і, граючи
на кобзі, розповідали
людям про долю
України.*

Поетична сторінка

*Ти любив свій народ,
Ти плекав рідну мову,
Українську пісню,
Солов'їну, чудову,
Бачив дружну родину
У небогій хатині,
І щасливу людину
У невільній країні.*

*Скільки дум і віршів
Присвятив Україні,
Скільки днів і ночей
Недоспав, недоміряв,
Коли прийде той час –
Стане вільна країна...
Недаремно, Тарасе,
Ти боровсь за Вкраїну!*

Маргарита Супрун

**Харківська
загальноосвітня
школа I-III ступенів
№70**

пр. Косіора, 150

**Телефон:
(0572) 93-51-39**

**school70.
klasna.com**

Перша зустріч зі Школою

Ми з батьками часто пригадуємо той день, коли я вперше збиралася до школи. Яскраво світило сонечко, ранок був безхмарний, теплий. Бабуся весь час клопотала навколо мене: прасувала вбрання, робила зачіску. Я йшла до школи, тримаючи татка й маму за руки, гордо задирала свого носика, бо знала, що вони мною зараз пишаться. Ще б пак! Я була такою гарненькою: чорно-біла шкільна форма, новенькі черевички та два великих веселих бантики! Поспішала на своє перше шкільне свято з почуттям радості та щастя. Мама розповідає, що я навіть підстрибувала, як козеня...

Школа зустріла мене суровими кам'яними стінами. «Оце фортеця!» - подумала

я. Мені здалася вона такою височезною... Але потім я почула дитячий гомін і сміх, і мені здалося, що школа, як справжня вчителька, подивилась на мене своїми віконечками-оченятками й посміхнулась.

Я пам'ятаю своє хвилювання, коли побачила, скільки хлопчиків і дівчаток стояло біля школи. Їх було так багато! Море з дитячих посмішок, із слезинок в очах матусь, з квітів. Голосно лунала музика, діти читали вірші, співали пісні. Усміхнена, наче сонечко, директор школи Людмила Миколаївна привітала нас зі святом і запросила до своєї великої дружньої ро-

дини.

Наша перша вчителька повела нас до класу... Там все: і стіни, і парти, і дошка - здавалися мені величезними. Я ледве-ледве виглядала з-за парти, а ніжками не діставала до підлоги. Я дуже переживала, що у мене нічого не вийде. Але вчителька посміхнулась, і тоді я заспокоїлась.

І ось я вже на четвертій сходинці шкільного життя! Я знаю, що скоро піду з нашого рідного теплового кабінету. Знаю, що моя люба вчителька Маргарита Миколаївна не зустріне мене наступного першого вересня. Від цього мені стає дуже сумно та тривожно. Але я знаю, що мої друзі, мої найкращі однокласники зі мною!

Тука Олександра
учениця 4-В класу